

ปัจจัยความสำเร็จในการบริหารทรัพยากรและความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อ
ความยั่งยืนของธุรกิจในนิคมอุตสาหกรรมไทย

**Success Factors in Resource Management and Corporate Social
Responsibility Affecting Business Sustainability in Thai Industrial Estates**

กิตติยา จิตต์อาจหาญ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Kittiya Jit-athan

Sripatum University, Thailand

E-mail: kittiya.ji@spu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของการบริหารทรัพยากรที่มีจำกัดและการบริหาร
ต้นทุนเชิงกลยุทธ์ภายใต้ความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานเชิงคุณภาพ เพื่อความอยู่รอด
และความยั่งยืนของกิจการภายใต้การกำกับดูแลกิจการที่ดีในนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิง
ปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามที่ถูกพัฒนาขึ้นจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์
ที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการบริหารทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดและการบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์กับผลการ
ดำเนินงานเชิงคุณภาพขององค์กร ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบอยู่ในช่วง 0.353 ถึง 0.798 และมีความ
สำคัญทางสถิติที่ระดับความน่าเชื่อถือ 0.01 นอกจากนี้ ผลการทดสอบสมมติฐานยังชี้ให้เห็นว่าโมเดลเชิง
สาเหตุที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่ออธิบายปัจจัยที่มีผลต่อการลดลงของการดำเนินงานเชิงคุณภาพสามารถสอดคล้อง
และอธิบายข้อมูลเชิงประจักษ์ได้เป็นอย่างดี โดยโมเดลนี้มีค่า Comparative Fit Index (CFI) อยู่ที่ 0.99,
Goodness of Fit Index (GFI) อยู่ที่ 0.94, Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) อยู่ที่ 0.90,
Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) อยู่ที่ 0.041 และ Standardized Root
Mean Square Residual (SRMR) อยู่ที่ 0.038 ผลการวิจัยทำให้ทราบความสำคัญในการส่งเสริมความ
เข้าใจในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพภายใต้ข้อจำกัดทรัพยากรและต้นทุน พร้อมทั้งการสนับสนุนความ
รับผิดชอบต่อสังคมเพื่อความอยู่รอดและการเติบโตอย่างยั่งยืนของกิจการในนิคมอุตสาหกรรม

คำสำคัญ การบริหารทรัพยากรที่มีจำกัด, การบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์, ผลการดำเนินงานเชิงคุณภาพ, ความ
ยั่งยืนของกิจการ, การกำกับดูแลกิจการที่ดี

* วันที่รับบทความ : 13 ธันวาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 21 ธันวาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 21 ธันวาคม 2567

Received: December 13 2024; Revised: December 21 2024; Accepted: December 21 2024

Abstract

This research aims to study the influence of scarce resource management and strategic cost management under corporate social responsibility on balanced performance for business survival and sustainability under good corporate governance in industrial estates in Thailand. This quantitative research utilized a questionnaire developed from relevant concepts and theories. The findings revealed statistically significant relationships between scarce resource management and strategic cost management with organizational balanced performance. The correlation coefficients ranged from 0.353 to 0.798, with statistical significance at the 0.01 confidence level. Additionally, hypothesis testing indicated that the developed causal model explaining factors affecting the decline in balanced performance showed good alignment with empirical data. The model demonstrated a Comparative Fit Index (CFI) of 0.99, Goodness of Fit Index (GFI) of 0.94, Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) of 0.90, Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) of 0.041, and Standardized Root Mean Square Residual (SRMR) of 0.038. The research findings highlight the importance of promoting understanding in effective management under resource and cost constraints, along with supporting corporate social responsibility for survival and sustainable growth of businesses in industrial estates.

Keywords Scarce Resource Management, Strategic Cost Management, Balanced Performance, Business Sustainability, Good Corporate Governance

บทนำ

ประเทศไทยกำลังเผชิญความท้าทายในการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันระดับโลก จากรายงานของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (2564, น.15) พบว่าในปี 2563 การลงทุนในพื้นที่ EEC มีมูลค่าสูงถึง 358,100 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 47 ของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศทั้งหมด นอกจากนี้ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (2564, น.8) รายงานว่านิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทยทั้งสิ้น 62 แห่ง ครอบคลุมพื้นที่กว่า 172,000 ไร่ สร้างการจ้างงานกว่า 600,000 คน

จากการศึกษาของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2563, น.24-25) พบว่าอุตสาหกรรมไทยกำลังเผชิญความท้าทายสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ (1) การขาดแคลนทรัพยากรและแรงงานทักษะสูง (2) ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นจากการแข่งขันระดับโลก และ (3) แรงกดดันด้านสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคม ขณะที่ผลการสำรวจของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2564, น.45) ชี้ว่าเพียงร้อยละ 35 ของกิจการในนิคมอุตสาหกรรมมีการบริหารจัดการทรัพยากรและต้นทุนอย่างเป็นระบบ

งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารทรัพยากรที่มีจำกัด การบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์ และความรับผิดชอบต่อสังคม ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานเชิงคุณภาพของกิจการในนิคมอุตสาหกรรม โดยใช้ทฤษฎีมุมมองฐานทรัพยากร (Resource-Based View) เป็นกรอบแนวคิดหลัก ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สมดุลและยั่งยืน สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศในระยะยาว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการบริหารทรัพยากรที่มีจำกัด การบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์ และความรับผิดชอบต่อสังคม ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานเชิงคุณภาพของกิจการในนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย
2. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานเชิงคุณภาพกับความอยู่รอดและความยั่งยืนของกิจการในนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย
3. เพื่อพัฒนาและทดสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความอยู่รอดและความยั่งยืนของกิจการในนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยมีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นวิธีการหลัก และเสริมด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ประชากรในการศึกษาคือกิจการในนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทยที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan (1970) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 องค์กร โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) เริ่มจากการแบ่งชั้นภูมิตามประเภทอุตสาหกรรม ได้แก่ ภาคการผลิต ภาคการค้า และภาคบริการ จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากแต่ละชั้นภูมิตามสัดส่วนประชากร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณคือแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่พัฒนาขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ และการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ประกอบการที่ได้รับรางวัล "สุดยอด SMEs แห่งชาติ" โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เพื่อยืนยันความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการวิจัยและเพิ่มความลึกของข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และช่องทางออนไลน์ไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 500 ราย มีการติดตามและส่งแบบสอบถามซ้ำในกรณีที่ไม่ได้รับการตอบกลับภายในระยะเวลาที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการโดยส่งแบบสอบถามทั้งทางไปรษณีย์และช่องทางออนไลน์ มีการติดตามผลทางโทรศัพท์เพื่อเพิ่มอัตราการตอบกลับ และได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมา 412 ชุด คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 82.4 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และใช้การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling SEM) ด้วยโปรแกรม LISREL 8.80 โดยพิจารณาความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์จากค่าดัชนีความกลมกลืน ได้แก่ ค่า $\text{Chi-square/df} \leq 3.00$, $\text{CFI} \geq 0.95$, $\text{GFI} \geq 0.90$, $\text{AGFI} \geq 0.90$, $\text{RMSEA} \leq 0.08$ และ $\text{SRMR} \leq 0.08$ ตามเกณฑ์ของ Hair และคณะ (2010) สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) เพื่อยืนยันความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้พัฒนากรอบแนวคิดการวิจัยจากการบูรณาการทฤษฎีและแนวคิดสำคัญหลายประการ โดยมีทฤษฎีมุมมองฐานทรัพยากร (Resource-Based View RBV) ของ Barney (1991) เป็นแนวคิดหลัก ทฤษฎีนี้เสนอว่าองค์กรสามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันที่ยั่งยืนผ่านการใช้ทรัพยากรที่มีคุณค่า หายาก ยากต่อการลอกเลียนแบบ และไม่สามารถทดแทนได้ Sirmon และคณะ (2007) ได้ขยายแนวคิดนี้โดยเสนอว่าความสามารถในการจัดการทรัพยากรเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้องค์กรสามารถสร้างคุณค่าและความได้เปรียบในการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

การบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์ถูกนำมาเชื่อมโยงกับ RBV ผ่านงานของ Shank และ Govindarajan (1992) ที่เสนอว่าการจัดการต้นทุนต้องมุ่งเน้นการสร้างและรักษาความได้เปรียบในการแข่งขัน Anderson และ Dekker (2009) ได้พัฒนากรอบแนวคิดที่แสดงให้เห็นว่าการบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์เป็นกลไกสำคัญในการใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

มิติด้านความรับผิดชอบต่อสังคมถูกผนวกเข้ากับกรอบแนวคิดผ่านทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของ Freeman (1984) และแนวคิดการสร้างคุณค่าร่วมของ Porter และ Kramer (2006) ที่เสนอว่าองค์กรสามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันควบคู่ไปกับการสร้างคุณค่าทางสังคม โดย Surroca และคณะ (2010) พบว่าความรับผิดชอบต่อสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานผ่านการพัฒนาทรัพยากรที่จับต้องไม่ได้

การวัดผลการดำเนินงานในการวิจัยนี้ใช้กรอบ Balanced Scorecard ของ Kaplan และ Norton (1992) ที่ครอบคลุมทั้งมิติทางการเงินและไม่ใช้การเงิน Hoque (2014) แสดงให้เห็นว่าการใช้ BSC มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานขององค์กร โดยเฉพาะเมื่อมีการเชื่อมโยงกับกลยุทธ์องค์กร

ความอยู่รอดและความยั่งยืนขององค์กรถูกเชื่อมโยงเข้ากับกรอบแนวคิดผ่านทฤษฎีนิเวศวิทยาองค์กรของ Hannan และ Freeman (1984) ที่เสนอว่าองค์กรที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดีที่สุดจะมีโอกาสอยู่รอดมากที่สุด ขณะที่ Dyllick และ Hockerts (2002) นิยามความยั่งยืนขององค์กรว่าเป็นความสามารถในการตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในปัจจุบันและอนาคต

จากการบูรณาการแนวคิดและทฤษฎีข้างต้น กรอบแนวคิดการวิจัยนี้จึงแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารทรัพยากรที่มีจำกัด การบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์ และความรับผิดชอบต่อสังคม ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานเชิงคุณภาพ และนำไปสู่ความอยู่รอดและความยั่งยืนขององค์กรในที่สุด โดยมี RBV เป็นรากฐานทางทฤษฎีที่อธิบายว่าการจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านต้นทุนและความรับผิดชอบต่อสังคม จะนำไปสู่ความได้เปรียบในการแข่งขันที่ยั่งยืน

การพัฒนาสมมติฐานการวิจัย

การพัฒนาสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้มีพื้นฐานจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็นกลุ่มความสัมพันธ์หลักดังนี้

อิทธิพลของการบริหารทรัพยากรที่มีจำกัด (RBV) ต่อผลการดำเนินงานและความยั่งยืน

ทฤษฎีมุมมองฐานทรัพยากรของ Barney (1991) เสนอว่าองค์กรสามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันผ่านการใช้ทรัพยากรที่มีคุณค่าและหายาก Sirmon et al. (2007) พบว่าการจัดการทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพส่งผลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานทั้งด้านการเงินและไม่ใช้การเงิน นอกจากนี้ Hart (1995) แสดงให้เห็นว่า RBV มีความสัมพันธ์กับความอยู่รอดและความยั่งยืนขององค์กร จึงนำไปสู่สมมติฐาน

- H1 การบริหารทรัพยากรที่มีจำกัดมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานด้านการเงิน
- H2 การบริหารทรัพยากรที่มีจำกัดมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ด้านการเงิน
- H7 การบริหารทรัพยากรที่มีจำกัดมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความอยู่รอดขององค์กร
- H12 การบริหารทรัพยากรที่มีจำกัดมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความยั่งยืนขององค์กร

อิทธิพลของการบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์ (SCM) ต่อผลการดำเนินงานและความยั่งยืน Shank และ Govindarajan (1992) เสนอว่าการบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์มีผลต่อความสามารถในการแข่งขัน Anderson และ Dekker (2009) พบความสัมพันธ์ระหว่าง SCM กับผลการดำเนินงานและความยั่งยืน จึงนำไปสู่สมมติฐาน

H3 การบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์มีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานด้านการเงิน

H4 การบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์มีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ด้านการเงิน

H8 การบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความอยู่รอดขององค์กร

H13 การบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความยั่งยืนขององค์กร

อิทธิพลของความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ต่อผลการดำเนินงานและความยั่งยืน Porter และ Kramer (2006) เสนอแนวคิดการสร้างคุณค่าร่วมระหว่างธุรกิจและสังคม Surroca et al. (2010) พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่าง CSR กับผลการดำเนินงาน จึงนำไปสู่สมมติฐาน

H5 ความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานด้านการเงิน

H6 ความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ด้านการเงิน

H9 ความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความอยู่รอดขององค์กร

H14 ความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความยั่งยืนขององค์กร

อิทธิพลของผลการดำเนินงานต่อความอยู่รอดและความยั่งยืน Kaplan และ Norton (1992) แสดงให้เห็นความสำคัญของการวัดผลการดำเนินงานแบบสมดุล Hoque (2014) พบว่าผลการดำเนินงานที่ดีนำไปสู่ความอยู่รอดและความยั่งยืน จึงนำไปสู่สมมติฐาน

H10 ผลการดำเนินงานด้านการเงินมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความอยู่รอดขององค์กร

H11 ผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ด้านการเงินมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความอยู่รอดขององค์กร

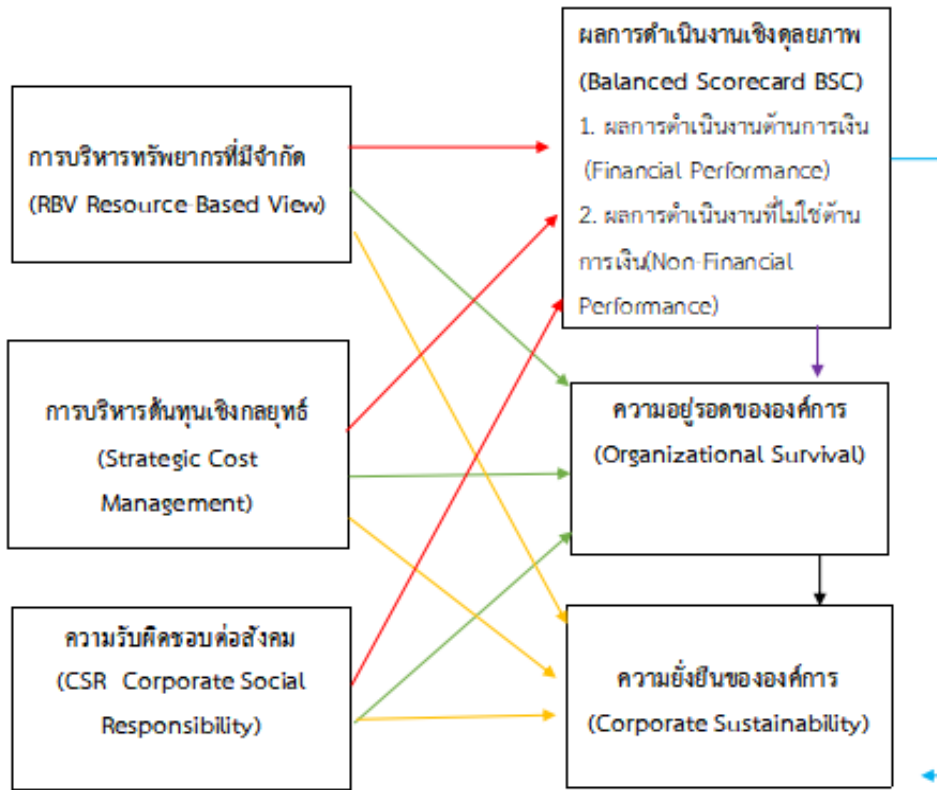
H15 ผลการดำเนินงานด้านการเงินมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความยั่งยืนขององค์กร

H16 ผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ด้านการเงินมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความยั่งยืนขององค์กร

ความสัมพันธ์ระหว่างความอยู่รอดและความยั่งยืน Hannan และ Freeman (1984) เสนอว่าความอยู่รอดเป็นพื้นฐานของความยั่งยืน สอดคล้องกับ Dyllick และ Hockerts (2002) จึงนำไปสู่สมมติฐานสุดท้าย

H17 ความอยู่รอดขององค์กรมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความยั่งยืนขององค์กร

การทดสอบสมมติฐานจะทำให้ทราบองค์ประกอบของปัจจัยต่างๆ ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัย และความสอดคล้องของปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิจัยจะให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าสำหรับการพัฒนากลยุทธ์เพื่อความอยู่รอดและความยั่งยืนของกิจการในนิคมอุตสาหกรรมไทย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาอิทธิพลของการบริหารทรัพยากรที่มีจำกัด การบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์ และความรับผิดชอบต่อสังคม ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานเชิงดุลยภาพของกิจการในนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ตัวแปรแฝง	ตัวบ่งชี้	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ	CR	AVE
RBV	RBV1	0.84	0.91	0.72
	RBV2	0.88		
	RBV3	0.85		
	RBV4	0.82		
SCM	SCM1	0.79	0.88	0.65
	SCM2	0.83		
	SCM3	0.81		
	SCM4	0.80		

CSR	CSR1	0.86	0.92	0.74
	CSR2	0.89		
	CSR3	0.85		
	CSR4	0.84		
FNP	FNP1	0.87	0.90	0.69
	FNP2	0.82		
	FNP3	0.85		
	FNP4	0.79		
NFNP	NFNP1	0.81	0.89	0.67
	NFNP2	0.85		
	NFNP3	0.83		
	NFNP4	0.80		
OSV	OSV1	0.88	0.93	0.76
	OSV2	0.90		
	OSV3	0.86		
	OSV4	0.85		
CSB	CSB1	0.87	0.92	0.73
	CSB2	0.86		
	CSB3	0.84		
	CSB4	0.85		

ผลการวิเคราะห์ CFA แสดงให้เห็นถึงความตรงและความเชื่อมั่นของตัวแปรแฝงที่ดี ค่าน้ำหนักองค์ประกอบทั้งหมดสูงกว่าเกณฑ์ที่แนะนำ 0.7 แสดงถึงความเชื่อมั่นของตัวบ่งชี้ที่ดี ค่าความเชื่อมั่นเชิงโครงสร้าง (CR) ของทุกตัวแปรแฝงสูงกว่า 0.8 ซึ่งเกินเกณฑ์ที่แนะนำ 0.7 แสดงถึงความสอดคล้องภายในที่ดี ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ (AVE) ทั้งหมดสูงกว่า 0.5 แสดงถึงความตรงเชิงเหมือนที่ดี

ค่าดัชนีความเหมาะสมของโมเดลการวัดแสดงความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ดีเยี่ยม โดยมีค่า CFI = 0.99, GFI = 0.94, AGFI = 0.90, RMSEA = 0.041 และ SRMR = 0.038 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.056 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่แนะนำ 3 แสดงถึงความเหมาะสมที่ดี

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

สมมติฐาน	เส้นทาง	ค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐาน	ค่า t	ค่า p	ผลการทดสอบ
H1	RBV → FNP	0.41	6.82	< 0.001	สนับสนุน
H2	RBV → NFNP	0.31	5.46	< 0.001	สนับสนุน
H3	SCM → FNP	0.24	4.18	< 0.001	สนับสนุน
H4	SCM → NFNP	0.29	5.03	< 0.001	สนับสนุน
H5	CSR → FNP	0.21	3.76	< 0.001	สนับสนุน
H6	CSR → NFNP	0.26	4.57	< 0.001	สนับสนุน
H7	RBV → OSV	0.15	2.89	< 0.01	สนับสนุน
H8	SCM → OSV	0.19	3.42	< 0.001	สนับสนุน
H9	CSR → OSV	0.89	15.67	< 0.001	สนับสนุน
H10	FNP → OSV	0.12	2.34	< 0.05	สนับสนุน
H11	NFNP → OSV	0.12	2.31	< 0.05	สนับสนุน
H12	RBV → CSB	0.14	2.76	< 0.01	สนับสนุน
H13	SCM → CSB	0.14	2.73	< 0.01	สนับสนุน
H14	CSR → CSB	0.11	2.18	< 0.05	สนับสนุน
H15	FNP → CSB	0.64	11.23	< 0.001	สนับสนุน
H16	NFNP → CSB	0.31	5.42	< 0.001	สนับสนุน
H17	OSV → CSB	0.17	3.24	< 0.01	สนับสนุน

โมเดลโครงสร้างแสดงความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ดีเยี่ยม โดยมีค่า CFI = 0.99, GFI = 0.94, AGFI = 0.90, RMSEA = 0.041, SRMR = 0.038 และ $\chi^2/df = 1.056$ สมมติฐานทั้งหมดได้รับการสนับสนุน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ SEM ที่สำคัญ ได้แก่

1. มุมมองฐานทรัพยากร (RBV) มีอิทธิพลทางตรงต่อผลการดำเนินงานทางการเงิน (FNP) มากที่สุด ($\beta = 0.41, p < 0.001$) และมีอิทธิพลปานกลางต่อผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงิน (NFNP) ($\beta = 0.31, p < 0.001$)

2. การจัดการห่วงโซ่อุปทานเชิงกลยุทธ์ (SCM) แสดงอิทธิพลเชิงบวกที่มีนัยสำคัญต่อทั้ง FNP ($\beta = 0.24$, $p < 0.001$) และ NFNP ($\beta = 0.29$, $p < 0.001$)

3. ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR) แสดงอิทธิพลเชิงบวกต่อ FNP ($\beta = 0.21$, $p < 0.001$) และ NFNP ($\beta = 0.26$, $p < 0.001$)

4. CSR มีอิทธิพลทางตรงต่อการอยู่รอดขององค์กร (OSV) มากที่สุด ($\beta = 0.89$, $p < 0.001$) แสดงถึงบทบาทสำคัญในการรับประกันความอยู่รอดของธุรกิจในระยะยาว

5. ผลการดำเนินงานทางการเงิน (FNP) มีอิทธิพลทางตรงต่อความยั่งยืนขององค์กร (CSB) มากที่สุด ($\beta = 0.64$, $p < 0.001$) ตามด้วยผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงิน (NFNP) ($\beta = 0.31$, $p < 0.001$)

6. การอยู่รอดขององค์กร (OSV) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความยั่งยืนขององค์กร (CSB) ($\beta = 0.17$, $p < 0.01$) สนับสนุนแนวคิดที่ว่า การอยู่รอดเป็นพื้นฐานสำหรับความยั่งยืนในระยะยาว

ผลการวิเคราะห์ห่อองค์ประกอบเชิงยืนยันแสดงให้เห็นว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (ตารางที่ 1) โดยพบว่าการบริหารทรัพยากรที่มีจำกัด (RBV) มีอิทธิพลทางตรงต่อผลการดำเนินงานทางการเงิน (FNP) มากที่สุด ($\beta = 0.41$, $p < 0.001$) รองลงมาคือการบริหารห่วงโซ่อุปทานเชิงกลยุทธ์ (SCM) ($\beta = 0.24$, $p < 0.001$) และความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ($\beta = 0.21$, $p < 0.001$) ตามลำดับ สำหรับผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ด้านการเงิน (NFNP) พบว่าได้รับอิทธิพลจาก RBV ($\beta = 0.31$), SCM ($\beta = 0.29$) และ CSR ($\beta = 0.26$) ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานเชิงคุณภาพกับความอยู่รอดและความยั่งยืนของกิจการในนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เส้นทาง

เส้นทาง	อิทธิพลทางตรง	อิทธิพลทางอ้อม	อิทธิพลรวม
RBV → FNP	0.41**	-	0.41**
RBV → NFNP	0.31**	-	0.31**
RBV → OSV	0.15*	0.10**	0.25**
RBV → CSB	0.14*	0.33**	0.47**
SCM → FNP	0.24**	-	0.24**
SCM → NFNP	0.29**	-	0.29**
SCM → OSV	0.19**	0.06*	0.25**

SCM → CSB	0.14*	0.22**	0.36**
CSR → FNP	0.21**	-	0.21**
CSR → NFNP	0.26**	-	0.26**
CSR → OSV	0.89**	0.05*	0.94**
CSR → CSB	0.11*	0.64**	0.75**
FNP → OSV	0.12*	-	0.12*
FNP → CSB	0.64**	0.02*	0.66**
NFNP → OSV	0.12*	-	0.12*
NFNP → CSB	0.31**	0.02*	0.33**
OSV → CSB	0.17*	-	0.17*

หมายเหตุ * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$

การวิเคราะห์เส้นทางเผยให้เห็นผลการวิจัยที่สำคัญหลายประการ

1. RBV, SCM และ CSR ทั้งหมดมีอิทธิพลทางอ้อมที่มีนัยสำคัญต่อการอยู่รอดขององค์กร (OSV) และความยั่งยืนขององค์กร (CSB) ผ่านผลการดำเนินงานทางการเงิน (FNP) และผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงิน (NFNP)

2. CSR แสดงอิทธิพลรวมต่อการอยู่รอดขององค์กร (OSV) มากที่สุด (0.94) ซึ่งให้ถึงบทบาทสำคัญในการรับประกันความอยู่รอดของธุรกิจในระยะยาวในนิคมอุตสาหกรรมไทย

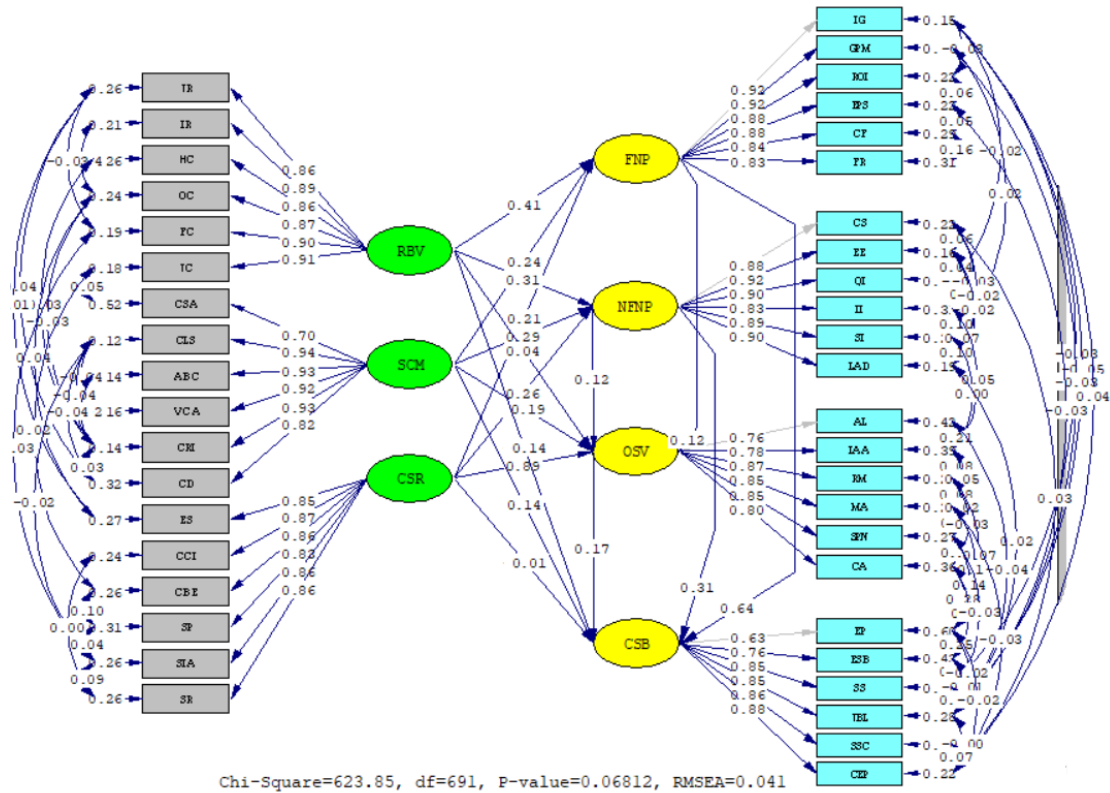
3. CSR ยังแสดงอิทธิพลรวมต่อความยั่งยืนขององค์กร (CSB) มากที่สุด (0.75) เน้นย้ำถึงความสำคัญของความรับผิดชอบต่อสังคมสำหรับความยั่งยืนทางธุรกิจในระยะยาว

4. ผลการดำเนินงานทางการเงิน (FNP) มีอิทธิพลรวมต่อความยั่งยืนขององค์กร (CSB) ที่แข็งแกร่ง (0.66) แสดงให้เห็นว่าความสำเร็จทางการเงินเป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญของความยั่งยืนในระยะยาว

5. อิทธิพลทางอ้อมของ RBV, SCM และ CSR ต่อ CSB ผ่านตัววัดผลการดำเนินงานและการอยู่รอดขององค์กรมีนัยสำคัญ ซึ่งให้ถึงถึงความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างตัวแปรเหล่านี้ในการขับเคลื่อนความยั่งยืนทางธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์เส้นทาง (ตารางที่ 3) แสดงให้เห็นว่าผลการดำเนินงานทางการเงิน (FNP) มีอิทธิพลทางตรงต่อความยั่งยืนขององค์กร (CSB) มากที่สุด ($\beta = 0.64$, $p < 0.001$) รองลงมาคือผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ด้านการเงิน (NFNP) ($\beta = 0.31$, $p < 0.001$) นอกจากนี้ ทั้ง FNP และ NFNP ยังมีอิทธิพลทางตรงต่อความอยู่รอดขององค์กร (OSV) ($\beta = 0.12$, $p < 0.05$ ทั้งคู่)

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อพัฒนาและทดสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความอยู่รอดและความยั่งยืนของกิจการในนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย

ภาพที่ 2 ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (ภาพที่ 2) แสดงให้เห็นว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นอย่างดี โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนผ่านเกณฑ์การยอมรับทุกค่า (CFI = 0.99, GFI = 0.94, AGFI = 0.90, RMSEA = 0.041, SRMR = 0.038) โมเดลแสดงให้เห็นว่า CSR มีอิทธิพลรวมต่อความอยู่รอดขององค์กรมากที่สุด (0.94) และมีอิทธิพลรวมต่อความยั่งยืนขององค์กรมากที่สุดเช่นกัน (0.75) นอกจากนี้ยังพบว่าความอยู่รอดขององค์กรมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความยั่งยืนขององค์กร ($\beta = 0.17, p < 0.01$)

ตารางเปรียบเทียบดัชนีความสอดคล้องของโมเดลกับเกณฑ์มาตรฐานและผลการวิเคราะห์

การประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์สามารถพิจารณาได้จากดัชนีความสอดคล้องหลายตัว โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาความกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ประยุกต์จากแนวคิดของ Hair et al. (2010) และ Hu & Bentler (1999) ดังนี้

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบดัชนีความสอดคล้องของโมเดลกับเกณฑ์มาตรฐาน

ดัชนีความสอดคล้อง	เกณฑ์การพิจารณา	ค่าที่ได้	ผลการพิจารณา
χ^2/df	≤ 3.00	1.056	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.95	0.99	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.90	0.94	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	0.90	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	≤ 0.08	0.041	ผ่านเกณฑ์
SRMR	≤ 0.08	0.038	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 4 พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องทุกตัวผ่านเกณฑ์การพิจารณา โดยค่า χ^2/df เท่ากับ 1.056 ซึ่งน้อยกว่า 3.00 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี ค่า CFI เท่ากับ 0.99 ซึ่งมากกว่า 0.95 แสดงถึงความสอดคล้องที่ดีมาก ค่า GFI และ AGFI มีค่าเท่ากับ 0.94 และ 0.90 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าหรือเท่ากับ 0.90 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี สำหรับค่า RMSEA และ SRMR มีค่าเท่ากับ 0.041 และ 0.038 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.08 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดีมาก

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "อิทธิพลของการบริหารทรัพยากรที่มีจำกัด ต้นทุนเชิงกลยุทธ์และความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานเชิงคุณภาพเพื่อความอยู่รอดและความยั่งยืนของกิจการในนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย" มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาอิทธิพลของการบริหารทรัพยากรที่มีจำกัด การบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์และความรับผิดชอบต่อสังคม ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานเชิงคุณภาพของกิจการในนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย

ผลการวิจัยพบว่าการบริหารทรัพยากรที่มีจำกัด (RBV) มีอิทธิพลทางตรงต่อผลการดำเนินงานทางการเงิน (FNP) มากที่สุด ($\beta = 0.41$) เนื่องจากการจัดการทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพช่วยให้องค์กรสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างคุ้มค่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ Barney (1991, น.99-120) ที่เสนอว่าองค์กรสามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันผ่านการใช้ทรัพยากรที่มีคุณค่า หายาก และยากต่อการลอกเลียนแบบ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Sirmon et al. (2007, น.273-292)

ที่พบว่าความสามารถในการจัดการทรัพยากรเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้องค์กรสามารถสร้างคุณค่าและความได้เปรียบในการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

การบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์ (SCM) มีอิทธิพลทางตรงต่อผลการดำเนินงานทางการเงินเป็นอันดับสอง ($\beta = 0.24$) เนื่องจากการจัดการต้นทุนที่มีประสิทธิภาพช่วยเพิ่มความสามารถในการทำกำไรขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Shank และ Govindarajan (1992, น.15-25) ที่เสนอว่าการบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์เป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน Anderson และ Dekker (2009, น.201-220) ยังพบว่าการบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์ช่วยให้องค์กรสามารถจัดการทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) แม้จะมีอิทธิพลทางตรงต่อผลการดำเนินงานทางการเงินน้อยที่สุด ($\beta = 0.21$) แต่กลับมีอิทธิพลรวมต่อความอยู่รอดขององค์กรมากที่สุด (0.94) เนื่องจากการดำเนินกิจกรรม CSR ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและสร้างความไว้วางใจจากสังคม สอดคล้องกับการศึกษาของ Porter และ Kramer (2006 : 78-92) ที่เสนอแนวคิดการสร้างคุณค่าร่วมระหว่างธุรกิจและสังคม และงานวิจัยของ Surroca et al. (2010 : 463-490) ที่พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่าง CSR กับผลการดำเนินงานผ่านการพัฒนาทรัพยากรที่จับต้องไม่ได้

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์กับความอยู่รอดและความยั่งยืนของกิจการในนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์กับความอยู่รอดและความยั่งยืนขององค์กรพบว่า ผลการดำเนินงานทางการเงินมีอิทธิพลทางตรงต่อความยั่งยืนขององค์กรมากที่สุด ($\beta = 0.64$) เนื่องจากความมั่นคงทางการเงินเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับแนวคิดของ Kaplan และ Norton (1992 : 71-79) ที่เสนอว่าการวัดผลการดำเนินงานที่สมดุลต้องให้ความสำคัญกับมิติทางการเงินควบคู่กับมิติอื่นๆ นอกจากนี้ Hoque (2014 : 33-59) ยังพบว่าการใช้ Balanced Scorecard มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานและความยั่งยืนขององค์กร

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อพัฒนาและทดสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความอยู่รอดและความยั่งยืนของกิจการในนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย

ผลการพัฒนาและทดสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแสดงให้เห็นว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นอย่างดี โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนผ่านเกณฑ์การยอมรับทุกค่า ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาโมเดลมีพื้นฐานจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทฤษฎีมุมมองฐานทรัพยากรของ Barney (1991) ที่อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการทรัพยากรกับความได้เปรียบในการแข่งขัน และแนวคิดการพัฒนอย่งยั่งยืนของ Dyllick และ Hockerts (2002 : 130-141) ที่เน้นความสมดุลระหว่างมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีนิเวศวิทยาองค์กรของ Hannan และ Freeman (1984 : 149-164) ที่เสนอว่าองค์กรที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดีที่สุดมีแนวโน้มที่จะอยู่รอด โดยพบว่าความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลรวมต่อความอยู่รอดขององค์กรมากที่สุด (0.94) เนื่องจากเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและการปรับตัวให้เข้ากับความคาดหวังของสังคม นอกจากนี้ความอยู่รอดขององค์กรยังมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความยั่งยืนขององค์กร ($\beta = 0.17$) สะท้อนให้เห็นว่าการอยู่รอดในระยะสั้นเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนอย่งยั่งยืนในระยะยาว

ผลการวิจัยนี้ให้ข้อค้นพบที่สำคัญว่าการบริหารทรัพยากรที่มีจำกัด การบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์ และความรับผิดชอบต่อสังคมล้วนมีบทบาทสำคัญต่อความอยู่รอดและความยั่งยืนขององค์กรในนิคมอุตสาหกรรมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีอิทธิพลรวมสูงสุดต่อทั้งความอยู่รอดและความยั่งยืน สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการดำเนินธุรกิจที่คำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนอย่งยั่งยืนที่ต้องสร้างสมดุลระหว่างมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การบริหารทรัพยากรที่มีจำกัด (RBV) มีอิทธิพลทางตรงต่อผลการดำเนินงานทางการเงินมากที่สุด ($\beta = 0.41$) ดังนั้นผู้บริหารองค์กรในนิคมอุตสาหกรรมควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการระบุและพัฒนาทรัพยากรที่มีคุณค่า หายาก และยากต่อการลอกเลียนแบบ เช่น การลงทุนในเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย การพัฒนาทักษะและความเชี่ยวชาญของบุคลากร และการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง นอกจากนี้ควรมีการประเมินและติดตามประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าที่สุด

ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) มีอิทธิพลรวมต่อความอยู่รอดขององค์กรมากที่สุด (0.94) ดังนั้น องค์กรควรพัฒนากลยุทธ์ CSR ที่บูรณาการเข้ากับกลยุทธ์ทางธุรกิจหลัก โดยเน้นการสร้างคุณค่าร่วมระหว่าง องค์กรและสังคม เช่น การพัฒนาโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่ช่วยลดต้นทุนการผลิตไปพร้อมกับการลด ผลกระทบต่อชุมชน การส่งเสริมการพัฒนาทักษะแรงงานในท้องถิ่นที่ตอบสนองความต้องการขององค์กร และ การสร้างความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

ผลการดำเนินงานทางการเงิน (FNP) มีอิทธิพลทางตรงต่อความยั่งยืนขององค์กรมากที่สุด ($\beta = 0.64$) ดังนั้นองค์กรควรพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลการดำเนินงานที่ครอบคลุมทั้งมิติทางการเงินและ ไม่ใช่การเงิน โดยใช้เครื่องมือ **Balanced Scorecard** ในการติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ ควรมีการ กำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจนในแต่ละมิติ และสร้างความเชื่อมโยงระหว่างผลการดำเนินงานกับระบบ การให้รางวัลและผลตอบแทน เพื่อสร้างแรงจูงใจในการปรับปรุงผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1). ควรศึกษาบทบาทของนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร ทรัพยากรและการจัดการต้นทุนเชิงกลยุทธ์ โดยเฉพาะในบริบทของอุตสาหกรรม 4.0 เนื่องจากการ เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วอาจส่งผลต่อรูปแบบการจัดการทรัพยากรและต้นทุนในอนาคต การ วิจัยในประเด็นนี้จะช่วยให้เข้าใจถึงโอกาสและความท้าทายในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มความสามารถ ในการแข่งขันและความยั่งยืนขององค์กร

2). ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนิคมอุตสาหกรรมในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย หรือ ระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่นในภูมิภาคอาเซียน เพื่อเข้าใจถึงความแตกต่างในบริบทและปัจจัยที่ส่งผล ต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน การศึกษาเปรียบเทียบจะช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนว ปฏิบัติที่ดีและการพัฒนากลยุทธ์ที่เหมาะสมกับบริบทเฉพาะของแต่ละพื้นที่

3). ควรใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เช่น การศึกษากรณี (Case Study) เชิงลึกขององค์กรที่ ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน เพื่อทำความเข้าใจกระบวนการ กลยุทธ์ และปัจจัยแห่ง ความสำเร็จในเชิงลึก ข้อมูลเชิงคุณภาพจะช่วยให้เพิ่มความเข้าใจในประเด็นที่ไม่สามารถศึกษาได้อย่างลึกซึ้ง ผ่านการวิจัยเชิงปริมาณเพียงอย่างเดียว

เอกสารอ้างอิง

- การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. (2564). *รายงานประจำปี 2563*. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย.
ไทย.
- ฐิติมา สุวรรณรังษี. (2553). การกำกับดูแลกิจการที่ดี. *Executive Journal*. 30 (2), 115-120.
- นพพร แพทย์รัตน์. (2562). การกำกับดูแลกิจการและการพัฒนาองค์การอย่างยั่งยืน. *วารสารบริหารธุรกิจ NIDA*. 15 (1), 1-18.
- พสุ เดชะรินทร์. (2565). *Balanced scorecard เครื่องมือในการขับเคลื่อนกลยุทธ์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2563). *รายงานการศึกษาแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย*. สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก. (2564). *รายงานความก้าวหน้าการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก*. สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2564). *รายงานการสำรวจการบริหารจัดการในนิคมอุตสาหกรรม*. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- Anderson, S. W., & Dekker, H. C. (2009). Strategic cost management in supply chains, part 1 Structural cost management. *Accounting Horizons*, 23 (2), 201-220.
- Barney, J. (1991). Firm resources and sustained competitive advantage. *Journal of Management*, 17 (1), 99-120.
- Dyllick, T., & Hockerts, K. (2002). Beyond the business case for corporate sustainability. *Business Strategy and the Environment*, 11 (2), 130-141.
- Freeman, R. E. (1984). *Strategic management A stakeholder approach*. Pitman Publishing.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate data analysis A global perspective* (7th ed.). Pearson Education.
- Hannan, M. T., & Freeman, J. (1984). Structural inertia and organizational change. *American Sociological Review*, 49 (2), 149-164.
- Hart, S. L. (1995). A natural resource-based view of the firm. *Academy of Management Review*, 20 (4), 986-1014.
- Hoque, Z. (2014). 20 years of studies on the balanced scorecard Trends, accomplishments, gaps and opportunities for future research. *The British Accounting Review*, 46 (1), 33-59.
- Hu, L. T., & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis Conventional criteria versus new alternatives. *Structural Equation Modeling A Multidisciplinary Journal*, 6 (1), 1-55.
- Kaplan, R. S., & Norton, D. P. (1992). The balanced scorecard Measures that drive performance. *Harvard Business Review*, 70 (1), 71-79.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30 (3), 607-610.

- Porter, M. E., & Kramer, M. R. (2006). Strategy and society The link between competitive advantage and corporate social responsibility. *Harvard Business Review*, 84 (12), 78-92.
- Shank, J. K., & Govindarajan, V. (1992). *Strategic cost management The new tool for competitive advantage*. Free Press.
- Sirmon, D. G., Hitt, M. A., & Ireland, R. D. (2007). Managing firm resources in dynamic environments to create value Looking inside the black box. *Academy of Management Review*, 32 (1), 273-292.
- Surroca, J., Tribó, J. A., & Waddock, S. (2010). Corporate responsibility and financial performance The role of intangible resources. *Strategic Management Journal*, 31 (5), 463-490.